

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 50. Libri ad Uxorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

§. L.

Sæculum II.
A. C. 197.*Consilia Tertulliani uxori data.*

c. 5.

In libro primo ad uxorem Tertullianus persuadere ei conatur, ut si ipse prior obiisset, non iterum nuberet, non quod ipsius jam defuncti quidquam interesset, sed maximæ viduæ. Ait, nullam earum rationum, quæ matrimonium homini suadere possint, Christianis convenire; sive quis matrimonium eligat, tanquam remedium concupiscentiæ, sive fortunæ suæ stabilimentum, sive amore liberorum; *Liberos enim, si quos suscepimus, inquit: imminentium malorum metu optamus ad Dominum præmittere, quo nos ipsi, iniquo hoc Sæculo egressi, sequi unice cupimus.* Quosdam, addit; statim post acceptum Baptismum statum perpetuæ continentiae amplecti; multos eandem in matrimonio mutuo consensu servare.

In libro secundo uxorem monet, ut, si post ejus obitum velit nubere, viro Christiano nubat, & probat, conjugia Fidelis cum Infideli universim esse illicita, quamvis in matrimonio permanere liceat, si ante conversionem partis fidelis fuerint conjugati. Non nulla hujusmodi imparis conjugii, a mulieribus fidelibus initi, exempla Tertullianum move-

c. 2.

runt,

Y y 4

Sæculum II.
A. C. 197.

runt, ut hæc scriberet; hanc Doctrinam illis verbis S. Pauli superstruit: *Mulier, si dormierit vir ejus, liberata est, cui voluerit, nubat, tantum in Domino.* Tum multa ejusmodi connubiorum incommoda enarrat, talis mulier Christiana, inquit: *maritum affectu a Gentilium non absimili colet; ut marito placeat, vultus speciem ornatu profano hujus sæculi augebit, in iis, quæ secreto debentur, rationis, & honestatis limites transgredietur; non enim is modus inter Gentiles est, & modestia, quæ inter Christianos, semper Dei omnia perspicientis, memores.*

6. 4.

Quomodo talis mulier poterit servire Deo, viro alligata Dæmonis servo, qui jubente Domino suo eam a Dei servitio impediet? Si ad Ecclesiam eundum erit die stationis, maritus eam solito maturius in balneis adesse jubebit; si jejunandum erit, eadem die convivium hospitibus parari indicet; si ad pia opera domo exeundum, nemini domesticorum Dominam sequi vacabit. Num maritus Ethnicus uxorem fidem per plateas, & domos pauperum circumire, & fratres invisere patietur? aut ut de nocte surgat, & sanctorum cœtui assistat? quo animo feret eam ad Solemnitatem

tatem Paschalem thoro abesse? num ad mensam Domini apud Infideles tantopere diffamatam sine suspitione ire permittet? num eam clanculo carceres intrare, & osculari, Martyrum compedes boni consullet? num ut eorum pedes lavet, cibum potumque in fervore charitatis offerat, de fratribus absentibus cogitet, aut loquatur, patienter tolerabit? si quis fidelis alienigena advenerit, quomodo in domum gentilem suscipietur? si quid dandum prohibente marito nec cibi, potusve copia erit.

Demus autem maritum in hæc omnia consentire, tamen vitæ Christianæ opera Ethnico patefacere debere, satis grande malum est; num eum semper latere poteris, dum signum crucis formas, super lectum, super corpus tuum? dum oscitas, dum quid noxii, vel immundi abigis? dum de nocte ad orandum surgis? an non viro credere primum erit, esse operationem magicam? an viri oculos effugere poterit illud, quod secreto ante omne aliud alimentum sumis? & sciat esse panem, an non talem esse credet, qualis esse dicitur? Tertullianus hic de Evcharistia loquitur; Christiani Evcharistiam in domos suas

Yy 5

por-

Sæculum II.
A. C. 197.

portabant, ut singulis diebus sumere possent; & dignoscitur, Fideles jam tunc Corpus Christi jejunos sumpsisse, & sæpe numero sub solius panis specie. (*) Ethnici criminabantur, hunc panem cæsi infantis sanguine esse intinctum, & maxima, qua hanc buccellam Christiani servabant, cura, & reverentia maleficii suspicionem movebat.

- c. 6. Pergit uxori ante oculos ponere, quam periculosum sit mulieri Christianæ vivere in domo pagana, superstitionibus plena, & profanorum mensis assidere. *Si ad cantandum invitetur, quid cum marito suo cantet? audiet videlicet carmina scenica, aut in cauponis publicis pervulgata. Nulla in his Dei mentio, nulla Jesu Christi invocatio, nulla, qua fides nutriatur Scripturarum lectio, nulla Benedictio-*
- c. 7. *nis Divinæ postulatio.* Ajebat, qui inter Ethnicos essent pessimi, uxores Christianas ducere, & inter mulieres Christianas

(*) Hic Fleurius argumentatur, jam tunc temporis sumptionem Evcharistiæ sub una specie in more fuisse. Bene argumentaretur, nisi dubium esse posset, an non panis ille Evcharisticus in Sacro Sanguine intinctus fuerit? id enim in quibusdam Ecclesiis factum legitur.

ftianas non nisi quæ in fide teperent, ta-
lia connubia appetere, illas videlicet, quæ
vanitate mundana, & luxu delectarentur;
ut in lecticis, præstantis corporis vecto-
ribus, pretiosis crepidis, & multis aliis,
quæ vir Christianus quamvis ditissimus
non concessisset, inter æquales suas pos-
sent tumescere.

Sæculum II.
A. C. 197.

Tandem felicitatem Christianorum
conjugum describit, aitque: *Hujus Ma-
trimonii contractum Ecclesia efformat,
Sponsorum oblatio confirmat, Benedictio
Sacerdotalis Sigillum imprimit, hunc An-
geli in Cælo præsentant, & pater Cælestis
ratum habet. Duo fideles in matrimonio
idem jugum simul portant, duo sunt una
caro, & unus Spiritus; simul orant, simul
flectunt genua, & prosternuntur, simul je-
junant; mutuo se instruunt, mutuo se ex-
hortantur, simul vadunt ad Ecclesiam, si-
mul ambo ad mensam Dei, tam in prospe-
ris quam adversis inseparabiles; omnium
arcanorum suorum conscii sunt, alter alte-
ri molestus non est; libere ægrotos visi-
tant, pro arbitrio dant eleemosinas; abs-
que cura & sollicitudine sacrificiis inter-
sunt; simul psalmos, & hymnos cantant,
seque invicem ad Deum laudandum exci-
tant.*

Sæculum II. *tant.* Ex his exemplis, qualis tunc Christianorum vita fuerit, colligitur. (*)

(*) Anonymus I. hic in suis Notis pag. 54. Fleurium arguit, quod tantum ideo de Beatissimæ Virginis Assumptione in sua Historia loqui videatur, ut hanc opinionem refutet; sed male iudicat. Fleurius in sua Præfatione dicit, quod nihil de Beatissima Virgine referre voluerit, nisi quod in Sacra Scriptura legitur, atque illud, Sanctissimam Virginem S. Joannem Ephesum fuisse secutam. At vero quamprimum in Ecclesiis particularibus, & deinde in universali fides, cultusque Assumptionis Corporis, & Animæ Beatissimæ Virginis ortus est, id accurate notat, & sæpissime hujus Festi mentionem facit; ita ut injuriam Fleurio inferret, qui putaret, ab eo Assumptionem innoxiiis erroribus accenseri, quos æterno silentio oppugnare oportet.

Præterea nemo succenseat præclarissimo Historico, si Assumptionem Beatæ Mariæ illis factis non annumeret, quæ ex veterum Historicorum testimoniis certa sunt, & constantia, quamdiu decisum non fuerit quo loco, & quo anno Sanctissima Virgo obierit. Ipse illustrissimus annalium Ecclesiasticorum Parens Baronius anxie queritur de veterum Scriptorum tanta super re silentio. Nullum efficacius Assumptionem Beatissimæ Virginis asserendi est argumentum, quam si dicas: *Deus hanc prærogativam Matri suæ dare potuit. Decuit. S. Joannes Damascenus inter alios luculenter id factum testatur. Fideles credunt. Ecclesia annuit, & hanc fidem institutione Festi, & præscriptione cultus publici probat. Ergo, nullatenus temeritatis notam effugiet, qui negare ausus fuerit.*

FINIS TOMI PRIMI.

INDEX